

РЕШЕНИЕ

№ 7952

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8656** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Б. С. против съдебно решение от 28.07.2022 г., постановено по НАХД № 12483/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 21-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 42-0002001 от 03.08.2021 година издадено от директора на РД "Автомобилна администрация" /РД "АА"/ [населено място], с което на касатора на основание чл. 95, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП) е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 21, ал.1 т.2 от Наредба № 34/06.12.1999г. на МТ (Наредбата) за таксиметров превоз на пътници.

В касационната жалба се твърди, че съдебното решение е незаконосъобразно. Съдът неправилно бил приел, че нарушението е безспорно установено, не бил извършвал таксиметров превоз на пътници. Аргументира се твърдението, че в АУАН и НП липсва пълно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Не бил посочен и нормативния акт, чиято разпоредба е нарушена. Моли се за отмяна на съдебното решение, както и на наказателното постановление.

Ответникът - директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация", [населено място] не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, IV-ти касационен състав, намира, че жалбата като подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на касационен контрол, се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля - актосъставител И. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебното производство, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях, е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установил е, че безспорно е осъществен съставът на нарушението, като глобата е в законоустановения размер. Приел е, че не са налице основания за приложение нормата на чл. 28 от ЗАНН.

Пред настоящата съдебна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от въззивния съд фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящия съдебен състав, поради което не следва да се повтарят.

В допълнение следва да се отбележи, следното: Съгласно чл. 95 ал.1 т.1 от Закона за автомобилните превози наказва се с глоба 500 лв. водач на моторно превозно средство, с което се извършва таксиметров превоз или превоз на пътници или товари, или превоз за собствена сметка, и моторното превозно средство не е оборудвано с таксиметров апарат. Няма спор, а и от приетите в хода на съдебното следствие устни и писмени доказателства, по категоричен начин се установява, че МПС-то управлявано на 8.07.2021г от терминал 1 на Аерогара С. посока Център –гр. С. няма монтиран електронен таксиметров апарат с фискална памет. Твърдението, че не е извършвал таксиметров превоз и поради това няма монтиран електронен таксиметров апарат с фискална памет не намира подкрепа в данните по делото. В случая доказателствата сочат категорично, че изискването на чл. 46 от Наредбата, при преустановяване на работа водачът да постави на предното стъкло вдясно на автомобила табела "Не работи" (приложение № 13) и да свали или закрие с калъф знака "ТАКСИ" не е било спазено. Освен това, противно на изложеното в жалбата,

легалната дефиниция на "таксиметрови превози" по пар. 1, т. 26 от ДР на ЗАвтПр, не въвежда изискване да има плащане, за да се осъществи фактическият състав на "таксиметров превоз". Фактът, че към момента на извършване на проверката, управлявания от касатора автомобил е имал поставена табела "Такси", води до извода, че същият е функционирал именно като таксиметров превоз. Обстоятелството дали в конкретния момент са били превозвани клиенти е ирелевантно, тъй като за извършването на таксиметрова дейност е достатъчно водачите само да държат колите в готовност за изпълнение на пътуване до определена от клиент цел (пар. 1, т. 26 от ДР на ЗАвтП).

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. При положение, че събраните по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Районният съд е обсъдил подробно всички доказателства, които са били събрани в развилото се пред него производство. При липсата на доказателства, опровергаващи констатациите на контролните органи, отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно. При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Конкретизирани са всички обстоятелства, относими към всички признаци от обективната страна на санкционния състав по чл. 95, ал. 1, т. 1 от ЗАвП. Тази фактическа конкретизация, с оглед вида на нарушението, отговаря на изискуемата се от закона, по идентичен начин се съдържа в АУАН, съгласно чл. 42, т. 4 ЗАНН и в наказателното постановление, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, без несъответствия помежду им. Не се установява несъответствие с действителността, липса на конкретика или неясност на изложените от органите на административно-наказателното производство факти, поради което санкционираното лице не е ограничено да упражни правото си на защита в пълен обем.

С оглед изложеното, съдът намира, че правилно на К. С. е санкциониран на осн чл. 95 ал.1 т.1 от ЗАвтом превози във връзка с Наредба № 34/06.12.1999г. за таксиметров превоз на пътници. Глобата е определена в закона в абсолютен размер, поради което не следва да се обсъжда въпросът за наличието на смекчаващи или отегчаващи отговорността обстоятелства. Правилни са изводите на СРС за липса на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Нарушаването на съществуващите правила за гарантиране опазването на живота и здравето на участниците в движението не може да обоснове извод за маловажност на деянието. Установените нарушения не представляват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид, нито са налице многобройни смекчаващи обстоятелства.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че от страна на въззивната инстанция е извършено пълно и всеотстранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен материалният закон, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: Страните не претендират разноси.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 28.07.2022 г., постановено по НАХД № 12483/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 21-ви състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.